

Talousvaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain muuttamisesta ja eräksi muiksi laeiksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain muuttamisesta ja eräksi muiksi laeiksi (HE 48/2021 vp): Asia on saapunut talousvaliokuntaan mietinnön antamista varten. Asia on lisäksi lähetetty liikenne- ja viestintävaliokuntaan, maa- ja metsätalousvaliokuntaan ja ympäristövaliokuntaan lausunnon antamista varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- erityisasiantuntija Inkeri Lilleberg, työ- ja elinkeinoministeriö
- yli-insinööri Jukka Saarinen, työ- ja elinkeinoministeriö
- tutkimusjohtaja Petteri Laaksonen, Lappeenrannan-Lahden teknillinen yliopisto LUT
- johtava tutkija Saija Rasi, Luonnonvarakeskus
- tekninen asiantuntija Heli Hyvärinen, Energiavirasto
- lakimies Anni Kuismin, Energiavirasto
- professori Jyri Seppälä, Suomen ympäristökeskus
- kehityspäällikkö Jussi Vainikka, Gasum Oy
- yhteiskuntasuhdejohtaja Ilkka Räsänen, Neste Oyj
- toimitusjohtaja Petri Appel, North European Oil Trade Oy
- toimitusjohtaja Herkko Plit, P2X Solutions
- johtaja Timo Huhtisaari, St1 Nordic Oy
- erikoistutkija Kati Koponen, Teknologian tutkimuskeskus VTT Oy
- Public policy and government affairs manager, Nordics Patrik Gayer, Tesla
- johtaja Marko Janhunen, UPM-Kymmene Oyj
- energia-asiantuntija Anssi Kainulainen, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- toiminnanjohtaja Anna Virolainen-Hynnä, Suomen Biokierto ja Biokaasu ry
- suojeleasiantuntija Liisa Toopakka, Suomen luonnonsuojeluliitto ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- työ- ja elinkeinoministeriö
- ympäristöministeriö
- Verohallinto
- Energiavirasto

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

- Kilpailu- ja kuluttajavirasto
- Luontopaneeli
- Suomen ilmastopaneeli
- Demeca Oy
- Envitecpolis Oy
- Forchem Oyj
- Oy Teboil Ab
- Suomen Kaasuenergia Oy
- Sähköautoilijat ry
- toimialapäällikkö Tage Fredriksson, Bioenergia ry
- kehitysjohtaja Juha Turkki, Climate Leadership Coalition ry
- Autoliitto ry
- Etanoliautoilijat ry
- Sahateollisuus ry
- Suomen Kaasuyhdistys ry
- Suomen Kuljetus ja Logistiikka SKAL ry

Valiokunta on saanut ilmoituksen, ei lausuttavaa:

- Metsäteollisuus ry

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annettua lakia, biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annettua lakia, biopolttoöljyn käytön edistämisestä annettua lakia ja Energiavirastosta annettua lakia.

Esityksen tarkoituksena on panna täytäntöön uudelleenlaadittu uusiutuvaa energiaa koskeva EU:n direktiivi liikenteen uusiutuvan energian edistämistä koskevan sääntelyn osalta.

Biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetussa laissa säädetyn kansallisen jakeluvelvoitteen soveltamisala laajennettaisiin biokaasuun ja muuta kuin biologista alkuperää oleviin uusiutuviin nestemäisiin ja kaasumaisiin liikenteen polttoaineisiin. Lisäksi lakiin lisättäisiin soveltamisrajan alle jääville jakelijoille mahdollisuus vapaaehtoisesti hakeutua jakeluvelvoitteen alaisuuteen. Ehdotetulla lailla saatettaisiin voimaan myös direktiivin mukaiset tietyistä raaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden ja biokaasun osuusrajoitukset.

Biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annettuun lakiin lisättäisiin kasvihuonekaasupäästöjen vähennyskriteerit muuta kuin biologista alkuperää oleville uusiutuville nestemäisille ja kaasumaisille liikenteen polttoaineille.

Lisäksi biopolttoöljyn käytön edistämisestä annettuun lakiin lisättäisiin direktiivin mukaiset tietyistä raaka-aineista tuotettujen bionesteiden osuusrajoitukset.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 30.6.2021.

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

VALIOKUNNAN YLEISPERUSTELUT

Ehdotuksen tausta ja tavoite

Jakeluelvoitelain muuttamista koskeva hallituksen esitys on osa uusiutuvan energian ns. RED II -direktiivin täytäntöönpanoa. Jo aiemmin ns. kestävyyslain muutoksilla säädettiin kestävyyskriteereistä, jotka polttoaineiden on täytettävä, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon jakeluelvoitteen täyttämässä.

Kriteerien yhdenmukaistamisella pyritään varmistamaan energian sisämarkkinoiden toimintaa ja helpottamaan vaatimukset täyttävien biopolttoaineiden kauppaa jäsenvaltioiden välillä. RED II -direktiivi merkitsee myös sitä, etteivät jäsenvaltiot voi käytännössä kansallisesti säätää tiukemmista kestävyyskriteereistä biopolttoaineille tai bionesteille. Sen sijaan ns. biomassapolttoaineiden osalta jäsenvaltioille on jätetty kansallista liikkumavaraa kestävyyttä koskevien lisäkriteerien asettamisessa.

RED II -direktiivissä on säädetty sitovasta unionin yleistavoitteesta, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus on vähintään 32 prosenttia energian loppukulutuksesta vuonna 2030. Sääntely ei sisällä yleisiä sitovia kansallisia tavoitteita, vaan jäsenvaltiot asettavat tavoitteensa hallintomalliasetuksen mukaisessa kansallisessa ilmasto- ja energiasuunnitelmassa. Suomen kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman mukaan Suomen tavoitteena on nostaa uusiutuvan energian osuus vähintään 51 prosenttiin kokonaisloppuenergian käytöstä ja 30 prosenttiin tieliikenteen loppuenergian käytöstä. Liikenteen osalta direktiivissä on säädetty sektori-kohtaisesta veloitteesta jäsenvaltioille: uusiutuvan energian osuuden energian loppukulutuksesta tulee olla liikenteessä vähintään 14 prosenttia vuonna 2030.

Nyt käsiteltävässä esityksessä on kyse RED II -direktiivin liikennettä koskevan sääntelyn edellyttämien muutosten toteuttamisesta jakeluelvoitelainsäädäntöön. Samalla ns. kestävyyslakiin lisättäisiin päästövähennyskriteerit muuta kuin biologista alkuperää oleville uusiutuville nestemäisille ja kaasumaisille liikenteen polttoaineille. Talousvaliokunta pitää ehdotettua sääntelyä lähtökohdiltaan ja sääntelyratkaisuiltaan perusteltuna ja puoltaa hallituksen esitykseen sisältyvien lakiehdotusten hyväksymistä seuraavassa esitetyin perusteluin ja muutoksin.

Keskeisten ehdotusten arviointia

Ehdotettujen muutosten tarkoituksena on säätää kansallisen jakeluelvoitejärjestelmän soveltamisalan laajentamisesta uusiin polttoaineisiin. Samalla lain nimike muutettaisiin laiksi uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä, jotta se vastaisi järjestelmän laajennettua soveltamisalaa. Ehdotus ei muuttaisi jakeluelvoitteen tai lisävelvoitteen tasoa. Lakiin kirjattaisiin kuitenkin pakollisen jakeluelvoitteen lisäksi mahdollisuus hakeutua vapaaehtoisesti jakeluelvoitteen alaisuuteen.

Soveltamisala. Ehdotus merkitsee kansallisen jakeluelvoitejärjestelmän soveltamisalan laajentamista uusiin polttoaineisiin. Jakeluelvoitelain muutoksella säädettäisiin biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden lisäämisestä jakeluelvoitteen piiriin. Jatkossa jakelija voisi siis täyttää jakeluelvoitet-

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

taan biopolttoaineiden lisäksi myös biokaasulla ja muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla liikenteen polttoaineilla.

Esitettyä soveltamisalan laajentamista on talousvaliokunnan asiantuntijakuulemisessa pidetty yleisesti perusteltuna. Talousvaliokunta pitää tärkeänä, että uusiutuvia polttoaineita koskeva sääntely olisi mahdollisimman teknologianeutraalia ja että uusia polttoaineita voitaisiin ottaa järjestelmään mahdollisimman kustannustehokkaalla ja hallinnollisesti kevyellä tavalla.

Synteettiset polttoaineet. Talousvaliokunta pitää tärkeänä, että jakeluelvoitteen piirin on sisällytetty ns. RFNBO-polttoaineet eli muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet. Näille asetettaisiin esityksessä määritellyt päästövähennyskriteerit. Talousvaliokunta on aiemmin useissa eri asiayhteyksissä korostanut teknologianeutraalia lähestymistapaa uusiutuviin polttoaineisiin. Talousvaliokunta on nostanut esille erityisesti synteettisten polttoaineiden merkityksen esimerkiksi kestävyyslakia koskevassa mietinnössään (TaVM 30/2020 vp — HE 70/2020 vp.) RFNBO-polttoaineita voidaan valmistaa muun muassa Power-to-X-teknologian avulla. Talousvaliokunta korostaa myös asiaan liittyvää innovaatio- ja vientipotentiaalia: suomalaisilla on tällä alalla osaamista ja mahdollisuudet menestyä globaaleilla markkinoilla. Power-to-X-polttoaineiden haasteena ei ole biopolttoaineiden tavoin resurssien rajallisuus. Niiden käytön esteenä ovat vielä edullisen vedyn ja puhtaan sähköenergian saatavuuden rajoitteet sekä polttoaineen kallis hinta fossiilisiin verrattuna, minkä osalta kuitenkin odotetaan myönteistä kehitystä.

Synteettisten polttoaineiden sääntelyn kannalta talousvaliokunnan asiantuntijakuulemisessa on esitetty osin kriittisiä arvioita erityisesti RED II -direktiivin ns. sähkön lisäisyysvaatimuksen ja päästövähennysvaatimuksen osalta. Talousvaliokunta yhtyy arvioon siitä, että sääntelyn taustalla oleva RED II -direktiivi on monilta osin vaikeatulkintainen ja monimutkainen, mikä jättää suuren merkityksen sekä asiaa koskevalle kansalliselle sääntelylle että Energiaviraston tulkinnalle polttoaineiden kestävyden osoittamisessa. Talousvaliokunta huomauttaa, että energiasektorin päästövähennyksiä ohjaa jo teknologianeutraali ja kustannustehokas päästökauppa, joten synteettisten polttoaineiden tuotannossa käytetylle sähkölle asetetut erilliset vaatimukset johtavat herkästi päällekkäiseen ja kustannustehottomaan sääntelyyn.

Sähkön lisäisyysvaatimus merkitsee tässä yhteydessä vaatimusta uuden uusiutuvan sähkön tuotannon rakentamisesta polttoainetuotannon yhteyteen. Tämä, samoin kuin sähköpolttoaineilta edellytetty 70 prosentin hiilidioksidipäästövähennys, ovat seurausta direktiivin sääntelystä, joka edelleen täsmentyy asiaa koskevissa delegoiduissa säädöksissä. Nämä delegoidut säädökset, jotka on tarkoitus antaa viimeistään 31.12.2021, todennäköisesti edellyttävät kansallisen sääntelyn tarkistamista ja täydentämistä erityisesti muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden osalta. Tämä on myös taustana sille, että nyt ehdotetussa sääntelyssä on ainoastaan säädetty ennakoivasti näiden polttoaineiden lisäämisestä jakeluelvoitejärjestelmään 1 päivästä tammikuuta 2023 alkaen ja näitä koskevasta kasvihuonekaasupäästöjen vähennyskriteeristä, mutta ei vielä yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat näiden polttoaineiden arviointimenetelmiä. Näillä on keskeinen vaikutus sekä sähköpolttoaineiden kestävyteen että niiden merkitykseen energiajärjestelmän kokonaisuudessa.

Liikennesähkö. Talousvaliokunnan asiantuntijakuulemisessa on noussut esille myös kysymys liikennesähkön jättämisestä jakeluelvoitteen ulkopuolelle. Talousvaliokunnan asiantuntijakuule-

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

misessa on tuotu esille myös perusteluja liikennesähkön sisällyttämiselle järjestelmään: on arvioitu, että liikennesähkön lisääminen jakeluvelvoitejärjestelmän piiriin voisi tehostaa päästövähennystavoitteiden saavuttamista ja varmistaa kaikkien polttoaineiden tasavertaisen kohtelun.

Talousvaliokunta katsoo saamansa selvityksen perusteella, että liikennesähkön sisällyttäminen järjestelmän piiriin edellyttäisi merkittäviä muutoksia nykyiseen järjestelmään. Talousvaliokunta kiinnittää huomiota myös siihen, että liikenteen päästötaseessa autoissa käytetty sähkö laskeaan aina nollopäästöiseksi. Liikenteen hiilidioksiditaseen kannalta käytetyn sähkön alkuperällä ei siten ole merkitystä. Sen vuoksi jakeluvelvoitteen laajentamisella ei saavutettaisi laskennallisia päästöhyötyjä. Liikennesähkön mukaan ottamisen on lisäksi arvioitu edellyttävän velvoitejärjestelmän uudistamista sertifikaattipohjaiseksi.

Liikennesähkön osalta lisäksi jakelijan määrittäminen olisi haastavaa, koska henkilöautojen latauksista suurin osa tapahtuu joko kotona tai työpaikoilla. Eri käyttövoimien haasteet ovat osin eri tyyppisiä. Biopolttoaineet ovat fossiilisia polttoaineita kalliimpia, ja jakeluvelvoitteilla voidaan luoda niille markkinat pääsääntöisesti olemassa olevalla kalustolla. Sähköautojen haasteet taas liittyvät korkeampiin hankintahintoihin ja latausverkostoon. Sen vuoksi myös ohjaukseton tehoakkaampi kohdistaa ensisijaisesti näihin. Talousvaliokunta kiinnittää kuitenkin huomiota vuorovaikutukseen, joka on seurausta käyttövoimien kehityksestä: sähköautojen yleistyessä polttoaineiden — ja samalla biopolttoaineiden — kokonaisuus syntä ja niihin kohdistuva hintapaine vähenevät. Tämä mahdollistaa biopolttoaineiden kohdistamisen tulevaisuudessa laajemmin raskaaseen liikenteeseen.

Raaka-aineiden luokittelu

Kansallisen tason linjauksia raaka-aineiden luokittelusta ei ole tehty lain tasolla. Luokittelua koskevat kysymykset liittyvät moniin raaka-aineisiin. Raaka-aineita ei ole nyt ehdotetussa sääntelyssä tai sen perusteluissa eritelty muutoin kuin siltä osin, kuin kyse on yksiselitteisesti jakeluvelvoitelain liitteessä mainitusta raaka-aineesta tai linjaus on yksiselitteisesti johdettavissa direktiivistä tai sen nojalla annetuista täytäntöönpanosäädöksistä. Uusien raaka-aineiden luokittelu vaatii kuitenkin usein tuekseen erityistä tapauskohtaista arviointia, jossa huomioidaan paitsi kansallinen ja EU-sääntely myös toiminnanharjoittajan selvitys muuan muassa raaka-aineen syntyvastasta ja muista käyttömahdollisuuksista.

Raaka-aineiden luokitusta koskeva päätös annetaan joko erillisessä ennakkotietomenettelyssä tai osana toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmän hyväksyntää. Kyse on keskeisestä sääntelyratkaisusta jakeluvelvoite- ja kestävyysjärjestelmän toimeenpanossa. Ennakkotietomenettely mahdollistaa jakeluvelvoite- ja kestävyyslaeissa erikseen määritellyille toimijoille oikeuden saada viranomaisen sitova etukäteiskannanotto, jota ne voivat hyödyntää toiminnassaan. Talousvaliokunta kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että sääntelymalli voi johtaa eri jäsenvaltioiden tasolla erilaisiin raaka-aineita koskeviin tulkintoihin. Talousvaliokunta pitää keskeisenä pyrkimistä mahdollistamaan teknologianeutraaliin ja yhdenmukaiseen tulkintaan ennakoitavan toimintaympäristön ja yhtäläisten kilpailuedellytysten turvaamiseksi. Talousvaliokunta pitää tärkeänä, että jatkossa arvioidaan myös mahdollisuutta laajentaa ennakkotiedon hakemiseen oikeutettujen tahojen piiriä tai muutoin uudistaa ennakkotietomenettelyä lain tavoitteiden edistämiseksi Energiaviraston resurssit huomioon ottaen.

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

Talousvaliokunta korostaa myös maa- ja metsätalousvaliokunnan lausunnossaan (MmVL 6/2021 vp — HE 48/2021 vp) esittämää arviota nurmien luokittelun merkityksestä. Talousvaliokunta yhtyy maa- ja metsätalousvaliokunnan arvioon ja pitää välttämättömänä, että luomuviljelynkin kannalta olennainen viherlannoitusnurmi, suojavyöhykekasvillisuus, viljelyn aluskasvin seos, piilaantuneet rehut ja nurmet, jotka eivät kelpaa eläinrehuksi, luokitellaan tähteiksi ja jätteiksi. Lisäksi lain liitteen A mukaisilla raaka-aineilla, kuten nurmella ja tärkkelyspitoisuudeltaan alhaisilla heinämaisillä energiakasveilla, tulee voida täyttää jakeluelvoitelain lisäelvoitteita. Näihin raaka-aineisiin tulee myös lukea vesistöjen biomassat (levien ja ruokojen ohella mm. muut rannikasvit). Turvemailta vapautuvaa hiilidioksidia voidaan hyödyntää biokaasun tuotannossa.

Jakeluelvoitteen vaikutuksista

Suomi on asettanut selvästi EU:n tavoitteita korkeammat biopolttoaineiden käyttötavoitteet. Tavoitteena on erityisesti vauhdittaa liikennealan irtautumista hiilestä kustannustehokkaalla tavalla, monipuolistaa liikenteen energialähteitä sekä edistää innovaatioita, kasvua ja työpaikkojen luomista. Nyt käsiteltävällä ehdotuksella pyritään sovittamaan jakeluelvoitejärjestelmään mahdollisimman kustannustehokkaalla ja hallinnollisesti kevyellä tavalla uusia polttoaineita. Jakeluelvoitteella pyritään edesauttamaan yhä pitkälti polttomoottoriautoihin perustuvan autokannan kasvihuonekaasupäästöjen leikkausta siten, että päästötavoitteemme liikenteessä saavutetaan. Jakeluelvoitteiden ja sen taustalla olevan RED II -direktiivin sääntely ei kuitenkaan sellaisenaan takaa bioenergian kestävyttä. Biopolttoaineita koskeva sääntely-ympäristö muodostuu laajasta EU-sääntelyinstrumenttien kokonaisuudesta, johon kuuluvat erityisesti RES- ja ILUC-direktiivit, taakanjako-asetus ja polttoaineiden laatudirektiivi. Myös LULUCF-sektorin sääntelyllä sekä EU:n ulkopuolelta tuotavilla raaka-aineilla on tosiasiallisesti suuri merkitys bioenergian kestävyden kannalta.

Arvioitaessa jakeluelvoitejärjestelmän vaikutuksia on otettava huomioon myös biopolttoaineiden maailmanlaajuisesti rajallinen raaka-ainepohja. Yksittäisen autoilijan erillistankkaama etanoli tai biodiesel on mukana jakeluelvoitteen täyttämässä. Se ei siten suoraan lisää jakeluun luovutettavan biopolttoaineen määrää Suomessa. Tämä koskee myös etanolia, koska etanolia ei voi lisätä enää bensiiniin. Sen vuoksi dieseliä koskeva biodieselin sekoitevelvoitemäärä reagoi myös etanolin käytön määrään. Mitä enemmän etanolia tai biodieseliä käytetään yksityisautoilijoiden erillistankkauksessa, sitä vähemmän raskaan liikenteen käyttämässä dieselissä on biodieseliä. Tämä vaikeuttaa nimenomaan raskaan liikenteen päästövähennysmahdollisuuksia, koska raskaassa liikenteessä sähköistyminen tai siirtyminen biokaasun käyttöön on lyhyellä aikavälillä vaikeampaa kuin henkilöautoliikenteessä. Raskaan liikenteen osuus liikenteemme päästöistä on noin 45 prosenttia.

Nyt ehdotetun sääntelyn vaikutusten kannalta selkeästi myönteistä on soveltamisalan laajentaminen uusiin polttoaineisiin. Tämä koskee jo edellä tarkasteltujen RFNBO-polttoaineiden lisäksi biokaasun tuotantoa, jota on arvioitu voitavan kasvattaa Suomessa teknistaloudellisesti vähintään kymmenkertaiseksi nykyisestä määrästä. Kestävästi tuotetun liikennebiokaasun päästöhyödyt ovat talousvaliokunnan saaman selvityksen mukaan kiistattomia, ja sen osuuden kasvattamista liikenteessä tulee edistää.

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

Ympäristövaliokunta on hallituksen esityksestä antamassaan lausunnossa (YmVL 8/2021 vp — HE 48/2021 vp) todennut, että jakeluelvoite on osoittautunut tehokkaaksi keinoksi vähentää tieliikenteen päästöjä ja edistää kansallista biopolttoaineiden tuotantoa. Samoin ympäristövaliokunta on pitänyt perusteltuna biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden (RFNBO-polttoaineet) lisäämistä jakeluelvoitteen piiriin. Talousvaliokunta yhtyy ympäristövaliokunnan arvioon kotimaisen biokaasutuotannon myönteisistä oheisvaikutuksista, jotka syntyvät ravinteiden kierrättämisen ja maatalouden päästövähennysten kautta. Biokaasutuotannolla voidaan siten samanaikaisesti edistää ilmasto-, vesiensuojelu- ja huoltovarmuustavoitteita. Talousvaliokunta kiinnittää kuitenkin ympäristövaliokunnan tavoin huomiota siihen, että pitkällä aikavälillä tulee tarkastella myös sääntelyn epäsuoria ympäristövaikutuksia maankäyttöön ja luonnon monimuotoisuuteen ja arvioida laajemmin sääntelyä osana ilmastopolitiikan kokonaisuutta.

Myös maa- ja metsätalousvaliokunta on lausunnossaan (MmVL 6/2021 vp — HE 48/2021 vp) korostanut biokaasun potentiaalia liikentessä. Samalla se on kiinnittänyt huomiota tarpeeseen selvittää biokaasun verotukseen liittyvät kysymykset, joita jakeluelvoitteen piiriin sisällyttämisestä seuraa. Myös liikenne- ja viestintävaliokunta on lausunnossaan (LiVL 12/2021 vp — HE 48/2021 vp) pitänyt tärkeänä, että biokaasun käyttöä ja sen hinnan kilpailukykyä bensiinin ja dieselin hintoihin verrattuna jatkossa edistetään verotuksellisilla ja muilla vastaavilla keinoilla. Liikenne- ja viestintävaliokunta on myös korostanut, että muun muassa eri polttoaineiden hintakehitykseen liittyy tässä vaiheessa monia epävarmuustekijöitä. Tästä seuraa tarve arvioida ja tarvittaessa muuttaa lainsäädäntöä nopeallakin aikataululla, jos hintakehitys ei esimerkiksi kannustaisi tarvittavaan kotimaiseen tuotantoon tai jos polttoaineiden kilpailukyky tai saatavuus muodostuisi ympäristötavoitteiden kannalta tai muutoin epäedulliseksi. Talousvaliokunta yhtyy näihin arvioihin. Talousvaliokunnan saaman selvityksen perusteella biokaasun sisällyttäminen jakeluelvoitteeseen edellyttää liikenteen biokaasun verollepanoa. Verotukseen liittyviin kysymyksiin ei kuitenkaan ole otettu kantaa nyt käsiteltävän ehdotuksen yhteydessä, vaan asia on erillisen valmistelun kohteena.

Talousvaliokunta korostaa, ettei päästöjen vähentämisessä tule asettaa eri teknologioita vastakkain. Kuten ympäristövaliokunta lausunnossaan toteaa, sähköautot ja varsinkin ladattavat hybridit soveltuvat hyvin kaupunkien lyhyille matkoille, kun taas pitemmille matkoille ja erityisesti raskaan liikenteen käyttöön teknologiset ratkaisut ovat vasta kehitymässä. Raskaan liikenteen näkökulmasta kaasuteknologia on vakiintunutta ja biokaasun avulla päästötaso saadaan alas. Pidemmällä aikajänteellä on nähtävissä, että erityisesti raskas liikenne voi hyödyntää vetyä ja polttokennoja.

Eri käyttövoimien sääntelyssä, sen tulkinnassa ja tukijärjestelmissä teknologianeutraaliuden lähtökohta on keskeinen. Tämä korostuu sekä sääntelyn tulevassa kehittämisessä ja seurannassa että käsiteltävän sääntelyn soveltamisessa, jossa keskeisessä asemassa on Energiaviraston päätöksenteko ennakkotietomenettelyssä ja osana toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmän hyväksyntää. Talousvaliokunta korostaa mahdollistavan, päästövähennyksiin kannustavan ja ympäristövaikutukset huomioon ottavan sääntely-ympäristön merkitystä.

VALIOKUNNAN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Laki biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain muuttamisesta

2 §. Määritelmät. Talousvaliokunta esittää 2 §:n 2 momenttiin teknisluonteista, polttoaineiden lämpöarvojen listausta koskevaa täsmentävää muutosta, joka liittyy yhteisesti fossiilisten polttoaineiden kanssa käsiteltyyn biomassasta tai pyrolysoidusta biomassasta peräisin olevaan öljyyn. Tämä lisäys vastaisi lainkohtaa koskevia säännöskohtaisia perusteluja, joissa on todettu, että yhteisesti käsiteltyyn (käsitellään jalostamossa yhtä aikaa fossiilisten polttoaineiden kanssa) biomassasta tai pyrolysoidusta biomassasta peräisin olevaan öljyyn, jota käytetään korvaamaan diesel, sovelletaan dieselöljyn lämpöarvoa (36 MJ/l). Vastaavasti sovelletaan yhteisesti käsiteltyyn biomassasta tai pyrolysoidusta biomassasta peräisin olevaan öljyyn, jota käytetään korvaamaan bensiini, moottoribensiinin lämpöarvoa (32 MJ/l). Tätä lisäystä vastaavasti lainkohdan numerointi muuttuisi myös muiden polttoaineiden lämpöarvojen osalta, koska edellä mainitut polttoaineiden lämpöarvot sijoitettaisiin luettelon kohdiksi 2 (bensiinin korvaavan öljyn osalta) ja 4 (dieselin korvaavan öljyn osalta).

5 §. Uusiutuvien polttoaineiden kulutukseen toimittaminen. Talousvaliokunnan saaman selvityksen mukaan hallituksen esityksessä pykälän 9 momenttiin ehdotettua rajoitusta siitä, että jakeluvelvoitteesta enintään 1,7 prosenttiyksikköä saisi täyttää liitteen B osassa tarkoitetuista raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopolttoaineilla ja biokaasulla, ei ole tarpeen säätää tässä yhteydessä. Näillä raaka-aineilla tarkoitetaan käytettyä ruokaöljyä ja eläinrasvoja. Talousvaliokunta katsoo, että tätä RED II -direktiiviin perustuvaa rajoitusta ei ole välttämätöntä kohdistaa *jakelijoille*, vaan kyseistä direktiivin säännöstä sovelletaan *jäsenvaltioiden* raportoidessa direktiivissä asetetun liikenteen velvoitteen täyttämistä. Rajoitus tulisi kyseeseen tapauksessa, jossa jäsenvaltio olisi aikeissa raportoida liikenteen velvoitteen täyttämistä 1,7 prosentin osuutta korkeamman osuuden. Talousvaliokunta esittää sen vuoksi 5 §:n 9 momenttia poistettavaksi.

6 §. Jakelijoiden väliset sopimukset. Talousvaliokunta esittää pykälään sisältyvää viittausta 5 §:n 7 — 9 momentteihin korjattavaksi viittaukseksi 5 §:n 7 ja 8 momenttiin edellä 5 §:n yhteydessä selvitetyn muutoksen vuoksi.

7 §. Ilmoittamisvelvollisuus. Talousvaliokunta esittää 7 §:n 3 momentin pykäläviittauksen muuttamista muotoon ”5 §:n 2, 4, 5, 7 ja 8 momentissa” edellä 5 §:n yhteydessä selvitetyn muutoksen vuoksi.

Voimaantulosäännös. Talousvaliokunta esittää voimaantulosäännöksen 5 momentissa olevan viittauksen muuttamista muotoon ”5 §:n 7 — 8 momentin” edellä 5 §:n yhteydessä selvitetyn muutoksen vuoksi.

Liite. Biopolttoaineiden ja biokaasun raaka-aineita. Edellä 5 §:n yhteydessä selvitetyn perusteiden 1,7 prosenttiyksikön raja esitetään poistettavaksi myös lain liitteen B osasta.

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Talousvaliokunnan päätösehdotus:

Eduskunta hyväksyy muuttamattomana hallituksen esitykseen HE 48/2021 vp sisältyvät 2. — 4. lakiehdotuksen.

Eduskunta hyväksyy muutettuna hallituksen esitykseen HE 48/2021 vp sisältyvän 1. lakiehdotuksen. (Valiokunnan muutosehdotukset)

1.

Laki

biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007) nimi-ke, 1—3 ja 5 §, 5 a §:n 1 momentti, 5 b, 6 ja 7 §, 8 §:n 1 momentti, 10 ja 11 §, 13 §:n 1 momentti ja liite,

sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi laissa 1420/2010, 2 § osaksi laeissa 1420/2010, 394/2013 ja 387/2017, 5 § laeissa 1420/2010, 394/2013, 387/2017 ja 419/2019, 5 a §:n 1 momentti ja liite laissa 387/2017, 5 b § laissa 419/2019, 6 § ja 13 §:n 1 momentti laissa 802/2020, 7 § osaksi laeissa 387/2017 ja 802/2020, 10 § laeissa 1420/2010, 419/2019 ja 802/2020 sekä 11 § laeissa 419/2019 ja 802/2020, sekä

lisätään lakiin uusi 3 a § seuraavasti:

Laki

uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää uusiutuvien polttoaineiden käyttöä moottoribensiinin, dieselöljyn ja maakaasun korvaamiseksi liikenteessä.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *biopolttoaineella* biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain (393/2013) 4 §:n 5 kohdassa tarkoitettua biopolttoainetta;

2) *biokaasulla* biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain 4 §:n 8 kohdassa tarkoitettua biokaasua;

3) *muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla nestemäisillä ja kaasumaisilla liikenteen polttoaineilla* biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain 4 §:n 16 kohdassa tarkoitettua polttoainetta;

4) *uusiutuvilla polttoaineilla* biopolttoaineita, biokaasua ja muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia nestemäisiä ja kaasumaisia liikenteen polttoaineita;

5) *moottoribensiinillä* nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994) tarkoitettuja tullitariffin nimikkeeseen 2710 kuuluvia haihtuvia kivennäisöljyjä, jotka on tarkoitettu ottomoottorilla varustettujen moottorikäyttöisten ajoneuvojen polttoaineeksi;

6) *dieselöljyllä* nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa tarkoitettuja tullitariffin nimikkeeseen 2710 kuuluvia dieselöljyjä, jotka on tarkoitettu dieselmoottorilla varustettujen moottorikäyttöisten ajoneuvojen polttoaineeksi;

7) *maakaasulla* sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1260/1996) tarkoitettuja tullitariffin nimikkeeseen 2711 21 00 kuuluvaa kaasumaista ja tullitariffin nimikkeeseen 2711 11 00 kuuluvaa nesteytettyä maakaasua;

8) *nestemäisten polttoaineiden jakelijalla* sellaista nestemäisten liikennepolttoaineiden jakelijaa, joka on valmisteverotuslain (182/2010) 12 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdan mukaisesti verovelvollinen;

9) *kaasumaisten polttoaineiden jakelijalla* sellaista kaasumaisten liikennepolttoaineiden jakelijaa, joka toimittaa kulutukseen yhden tai useamman kaasun tankkauspisteen kautta kaasumaisia liikennepolttoaineita joko paineistetussa tai nesteytetyssä muodossa;

10) *jakelijalla* nestemäisten tai kaasumaisten polttoaineiden jakelijaa;

11) *kulutukseen toimittamisella* nestemäisten liikennepolttoaineiden valmisteverotuslain 8 §:n 1 kohdassa tarkoitettua kulutukseen luovuttamista ja kaasumaisten liikennepolttoaineiden kulutukseen toimittamista yhden tai useamman tankkauspisteen kautta;

12) *jätteellä* biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain 4 §:n 1 kohdassa tarkoitettua jätettä;

13) *tähteellä* biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain 4 §:n 2 kohdassa tarkoitettua tähdettä;

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

14) *ravinto- ja rehukasveilla* paljon tärkkelystä sisältäviä viljelykasveja sekä sellaisia sokeri- tai öljykasveja, joita tuotetaan maatalousmaalla pääviljelykasvina, ei kuitenkaan tähteitä, jätteitä, lignoselluloosaa eikä sellaista väliaikaista kasvustoa, jonka käyttö ei lisää viljelymaan tarvetta;

15) *energiasisällöllä* polttoaineen alemmaa lämpöarvoa, jota määritettäessä polttoaine katsotaan toimitetuksi 15 celsiusasteen lämpötilassa.

Edellä 1 momentin 15 kohdassa tarkoitettujen polttoaineiden lämpöarvot ovat seuraavat:

- 1) moottoribensiini 32 megajoulea litralta;
- 2) yhteisesti käsitelty biomassasta tai pyrolysoidusta biomassasta peräisin oleva öljy, jota käytetään korvaamaan bensiini, 32 megajoulea litralta;
- 3) dieselöljy 36 megajoulea litralta;
- 4) yhteisesti käsitelty biomassasta tai pyrolysoidusta biomassasta peräisin oleva öljy, jota käytetään korvaamaan diesel, 36 megajoulea litralta;
- 5) maakaasu ja nesteytetty maakaasu 50 megajoulea kilogrammalta;
- 6) biobensiini 32 megajoulea litralta;
- 7) bioetanoli 21 megajoulea litralta;
- 8) biodiesel (FAME) 33 megajoulea litralta;
- 9) synteettinen biodiesel (BTL) ja vastaava 34 megajoulea litralta;
- 10) bio-ETBE 27 megajoulea litralta, josta biopoltto-aineosuudeksi katsotaan 37 prosenttia;
- 11) bio-MTBE 26 megajoulea litralta, josta biopoltto-aineosuudeksi katsotaan 22 prosenttia;
- 12) bio-TAEE 29 megajoulea litralta, josta biopoltto-aineosuudeksi katsotaan 29 prosenttia;
- 13) bio-TAME 28 megajoulea litralta, josta biopoltto-aineosuudeksi katsotaan 18 prosenttia;
- 14) biometanoli 16 megajoulea litralta;
- 15) biokaasu 50 megajoulea kilogrammalta;
- 16) bionestekaasu 46 megajoulea kilogrammalta.

Jos kulutukseen toimitetaan uusiutuvaa polttoainetta, jolle ei 2 momentissa ole säädetty alemmaa lämpöarvoa, jakelijan on ilmoitettava 7 §:ssä tarkoitetun ilmoituksensa yhteydessä kulutukseen toimitetun uusiutuvan polttoaineen lämpöarvo sekä standardi, jonka mukaisesti lämpöarvo on määritelty.

3 §

Jakeluvelvoite ja lain soveltamisala

Nestemäisten polttoaineiden jakelijoiden, joiden kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamien moottoribensiinin, dieselöljyn, biopolttoaineiden ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten liikenteen polttoaineiden määrä on yli miljoona litraa, on toimitettava kulutukseen uusiutuvia polttoaineita tämän lain mukaisesti.

Sama koskee kaasumaisten polttoaineiden jakelijoita, joiden kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamien maakaasun, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien kaasumaisten liikenteen polttoaineiden määrä on yli 9 gigawattituntia.

Lakia sovelletaan myös nestemäisten polttoaineiden jakelijaan, jonka kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamien 1 momentissa mainittujen polttoaineiden määrä on vähintään 100 000 litraa mutta enintään miljoona litraa sekä kaasumaisten polttoaineiden jakelijaan, jonka kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamien 2 momentissa mainittujen polttoaineiden määrä on vähintään 1 gigawattituntia mutta enintään 9 gigawattituntia, jos:

- 1) jakelija tekee 3 a §:ssä tarkoitetun vahvistuspyynnön; ja

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

2) Energiavirasto vahvistaa päätöksellä jakelijan sisällyttämisen jakeluelvoitteen alaisuuteen. Lakia ei sovelleta huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitettuun valtion varmuusvarastoon.

3 a §

Vahvistuspyyntö ja vahvistaminen

Edellä 3 §:n 3 momentissa tarkoitettuna jakelijan on tehtävä jakeluelvoitteen alaisuuteen vahvistamista varten pyyntö Energiavirastolle.

Vahvistuspyyntö on tehtävä viimeistään kolme kuukautta ennen sen vuoden alkua, jona jakelija haluaisi liittyä jakeluelvoitteen alaisuuteen.

Vahvistuspyynnössä on esitettävä viranomaisharkinnan kannalta välttämättömät tiedot jakelijan liiketoiminnasta, arvio kulutukseen toimitettavan polttoaineen määrästä sekä kuvaus siitä, miten uusiutuvien polttoaineiden kestävyys osoitetaan.

Energiavirasto vahvistaa päätöksellään jakelijan sisällyttämisen jakeluelvoitteen alaisuuteen, jos vahvistuspyynnössä on osoitettu, että tässä laissa säädetty edellytykset täyttyvät ja että vahvistamiselle ei ole tässä laissa säädettyä estettä. Vahvistuspäätös on voimassa toistaiseksi.

Energiavirasto voi peruuttaa vahvistuspäätöksen, jos:

1) vahvistuspyynnössä tai sen liitteissä on annettu virheellisiä tai puutteellisia tietoja, jotka ovat olennaisesti vaikuttaneet vahvistuspäätökseen tai muutoin siihen liittyvään harkintaan; taikka

2) jakelija ei enää täytä 3 §:n 3 momentissa säädettyjä edellytyksiä.

Energiaviraston on päätettävä, että vahvistuspäätös peruutetaan, jos 3 §:n 3 momentissa tarkoitettu jakelija tekee asiaa koskevan hakemuksen. Vahvistuspäätöksen peruuttaminen tulee kuitenkin voimaan aikaisintaan hakemuksen jättämisaikojen seuraavana kalenterivuonna.

5 §

Uusiutuvien polttoaineiden kulutukseen toimittaminen

Jakelija on velvollinen toimittamaan uusiutuvia polttoaineita kulutukseen. Uusiutuvien polttoaineiden energiasisällön osuus jakelijan kulutukseen toimittamien moottoribensiinin, dieselöljyn, maakaasun, biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden energiasisällön kokonaismäärästä (*jakeluelvoite*) tulee olla vähintään:

- 1) 20,0 prosenttia vuonna 2020;
- 2) 18,0 prosenttia vuonna 2021;
- 3) 19,5 prosenttia vuonna 2022;
- 4) 21,0 prosenttia vuonna 2023;
- 5) 22,5 prosenttia vuonna 2024;
- 6) 24,0 prosenttia vuonna 2025;
- 7) 25,5 prosenttia vuonna 2026;
- 8) 27,0 prosenttia vuonna 2027;
- 9) 28,5 prosenttia vuonna 2028;
- 10) 30,0 prosenttia vuonna 2029 ja sen jälkeen.

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

Biopolttoaineen energiasisällön lasketaan täyttävän jakeluelvoitetta vuonna 2020 kaksinkertaisena, jos se on valmistettu liitteessä tarkoitettusta raaka-aineesta.

Jakelijan on osoitettava biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain mukaisesti, että 1 momentissa tarkoitettut biopolttoaineet, biokaasu ja muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset liikenteen polttoaineet täyttävät mainitussa laissa säädetyt kestävyyskriteerit. Myös 2 momentissa tarkoitettujen raaka-aineiden tulee täyttää mainitussa laissa säädetyt vaatimukset.

Jakeluelvoitteesta on täytettävä liitteen A osassa tarkoitetuista raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopolttoaineilla tai biokaasulla, taikka muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla nestemäisillä ja kaasumaisilla liikenteen polttoaineilla (*lisävelvoite*):

- 1) 2,0 prosenttiyksikköä vuosina 2021–2023;
- 2) 4,0 prosenttiyksikköä vuosina 2024 ja 2025;
- 3) 6,0 prosenttiyksikköä vuosina 2026 ja 2027;
- 4) 8,0 prosenttiyksikköä vuonna 2028;
- 5) 9,0 prosenttiyksikköä vuonna 2029;
- 6) 10,0 prosenttiyksikköä vuonna 2030 ja sen jälkeen.

Liitteen A osassa tarkoitetuista raaka-aineista tuotettujen tai valmistettujen biopolttoaineiden ja biokaasun osuus tulee olla kuitenkin vähintään (*vähimmäisosuusvelvoite*):

- 1) 0,2 prosenttiyksikköä vuosina 2022–2024;
- 2) 1,0 prosenttiyksikköä vuosina 2025–2029;
- 3) 3,5 prosenttiyksikköä vuonna 2030 ja sen jälkeen.

Edellä 5 momentissa säädetyt vähimmäisosuusvelvoitteen täyttämistä ei kuitenkaan edellytetä jakelijalta, joka toimittaa kulutukseen ainoastaan muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia nestemäisiä ja kaasumaisia liikenteen polttoaineita.

Ravinto- ja rehukasveista tuotettujen biopolttoaineiden ja biokaasun osuus saa olla enintään yhden prosenttiyksikön suurempi kuin niiden osuus oli kulutukseen toimitetuista liikennepolttoaineista vuonna 2020, kuitenkin enintään 7 prosenttiyksikköä jakeluelvoitteesta. Energiavirasto vahvistaa ravinto- ja rehukasveista tuotettujen biopolttoaineiden ja biokaasun enimmäisosuuden määrän 30 kesäkuuta 2021.

Sellaisten ravinto- ja rehukasveista tuotettujen biopolttoaineiden ja biokaasun, joihin liittyy suuria epäsuoran maankäytön muutoksen riskejä, osuus jakeluelvoitteesta ei saa ylittää tällaisten polttoaineiden osuutta vuonna 2019 kulutettujen biopolttoaineiden ja biokaasun energiasisällön kokonaisuudesta. Rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta, jos kyseinen biopolttoaine- tai biokaasuerä on sertifioitu sellaisena biopolttoaineena tai biokaasuna, josta todennäköisesti ei aiheudu epäsuoria maankäytön muutoksia.

~~Jakeluelvoitteesta saa enintään 1,7 prosenttiyksikköä täyttää liitteen B osassa tarkoitetuista raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopolttoaineilla ja biokaasulla.~~

5 a §

Ennakkotieto

Energiavirasto voi hakemuksesta päättää antaa ennakkotiedon siitä, onko kyseessä 5 §:ssä tarkoitettu raaka-aine. Hakemuksen voi tehdä jakelija, joka täyttää tai aikoo täyttää jakeluelvoitetaan kyseisistä raaka-aineista tuotetuilla tai valmistetuilla biopolttoaineilla tai biokaasulla, taikka biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain 4 §:n 13 kohdassa tarkoit-

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

tu toiminnanharjoittaja, joka käyttää tai aikoo käyttää kyseisiä raaka-aineita biopolttoaineiden tai biokaasun tuotannossa tai valmistuksessa.

5 b §

Jakeluvolvoitteen ylittäminen

Jos jakelija on kalenterivuonna toimittanut kulutukseen enemmän uusiutuvia polttoaineita kuin 5 §:n 1 momentissa säädetään, jakelija saa ottaa ylimenevän osuuden huomioon seuraavan kalenterivuoden jakeluvolvoitetta laskettaessa ja biopolttoöljyn käytön edistämisestä annetun lain (418/2019) mukaista samaa kalenterivuotta koskevaa jakeluvolvoitetta laskettaessa. Siirtyvä määrä voi kuitenkin olla enintään 30 prosenttia sen kalenterivuoden jakeluvolvoitetta vastaavasta energiamäärästä, jolloin ylitys tapahtui, ja siirtyvällä määrällä voidaan täyttää enintään 30 prosenttia biopolttoöljyn käytön edistämisestä annetun lain mukaisesta jakeluvolvoitteesta.

Jos jakelija on kalenterivuonna toimittanut kulutukseen enemmän biopolttoaineita, biokaasua tai muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia nestemäisiä tai kaasumaisia liikenteen polttoaineita kuin 5 §:n 4 momentissa säädetään, jakelija saa ottaa ylimenevän osuuden huomioon seuraavan kalenterivuoden lisävolvoitetta laskettaessa. Siirtyvä määrä voi kuitenkin olla enintään 30 prosenttia sen kalenterivuoden lisävolvoitetta vastaavasta energiamäärästä, jolloin ylitys tapahtui.

6 §

Jakelijoiden väliset sopimukset

Jakeluvolvoitteensa, lisävolvoitteensa tai vähimmäisosuusvolvoitteensa täyttämiseksi jakelija voi sopia volvoitteensa siirtämisestä osittain tai kokonaan toiselle jakelijalle. Jakelija voi myös sopia 5 §:n 7–8 momentissa säädettyjen raaka-ainerajoitusosuuksien siirtämisestä osittain tai kokonaan toisen jakelijan hyödynnettäväksi. Jos sopimus riitautetaan tai jakeluvolvoitetta ei muusta sopimussuhteeseen liittyvästä syystä ole täytetty, kukin jakelija vastaa jakeluvolvoitteensa täyttämistä ja tämän lain mukaisista seuraamuksista. Sopimuksesta on toimitettava jäljennös Energiavirastolle 7 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä.

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Jakelijan on vuosittain ilmoitettava edellisen kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamansa moottoribensiinin, dieselöljyn, maakaasun, biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden määrä tuotteittain.

Jakelijan, joka 6 §:ssä tarkoitetun sopimuksen perusteella toimittaa kulutukseen biopolttoaineita, biokaasua tai muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia nestemäisiä tai kaasumaisia liikenteen polttoaineita, on ilmoituksessaan eriteltävä sopimuksen mukaisesti niiden määrät.

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

Ilmoituksessa on lisäksi oltava tieto biopolttoaine- ja biokaasu-erien sekä muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaine-erien kestävyyskriteerien mukaisuuden osoittamisesta sekä 5 §:n 2, 4, 5 ja 7–8 momentissa tarkoitettujen biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden osuuksista.

Ilmoitus on toimitettava viimeistään ilmoituksessa tarkoitettua kalenterivuotta seuraavan maaliskuun aikana Energiavirastolle.

Jakelijan on viipymättä kirjattava komission tietokantaan tiedot:

- 1) uusiutuvien polttoaineiden liiketoimista;
- 2) polttoaineiden kestävyysominaisuuksista.

8 §

Kirjanpitovelvollisuus

Jakelijan on pidettävä sellaista kirjanpitoa, josta käy selville kulutukseen toimitetun moottoribensiinin, dieselöljyn, maakaasun sekä biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden määrät sekä biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden energiasisällöt ja muut tämän lain noudattamisen valvontaa varten tarvittavat tiedot.

10 §

Ylivoimainen este

Jos jakelija ei uusiutuvien polttoaineiden saatavuudessa tapahtuneiden poikkeuksellisten ja ennakoimattomien muutosten tai muun vastaavan ylivoimaiseksi esteeksi katsottavan syyn vuoksi kykene täyttämään jakeluvolvoitettaan, työ- ja elinkeinoministeriö voi jakelijan hakemuksesta alentaa 5 §:n 1 momentissa säädettyä prosenttiosuutta tai poistaa jakeluvolvoitteen hakemuksessa tarkoitettua kalenterivuoden osalta.

Volvoitteen alentamista tai poistamista koskeva hakemus on toimitettava työ- ja elinkeinoministeriölle 7 §:n 4 momentissa säädettyssä määräajassa ja jäljennös hakemuksesta on toimitettava Energiavirastolle mainitussa pykälässä tarkoitettua ilmoituksen yhteydessä.

Jos jakelija ei 5 §:n 4 momentissa tarkoitettujen biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden saatavuudessa tapahtuneiden poikkeuksellisten ja ennakoimattomien muutosten tai muun vastaavan ylivoimaiseksi esteeksi katsottavan syyn vuoksi kykene täyttämään lisävolvoitettaan, työ- ja elinkeinoministeriö voi jakelijan hakemuksesta alentaa 5 §:n 4 momentissa säädettyä prosenttiyksikköä tai poistaa lisävolvoitteen hakemuksessa tarkoitettua kalenterivuoden osalta. Hakemukseen sovelletaan, mitä 2 momentissa säädetään volvoitteen alentamista tai poistamista koskevista hakemuksista.

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

11 §

Seuraamusmaksut

Jollei jakelija ole 5 §:n 1–3 momentissa säädetyn mukaisesti toimittanut uusiutuvia polttoaineita kulutukseen, Energiaviraston on määrättävä sille jakeluelvoitteen noudattamatta jättämisestä seuraamusmaksu, jonka suuruus on 0,04 euroa megajoulelta. Jollei jakelija ole 5 §:n 4 momentissa säädetyn mukaisesti toimittanut biopolttoaineita, biokaasua ja muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia nestemäisiä ja kaasumaisia liikenteen polttoaineita kulutukseen, Energiaviraston on määrättävä sille lisävelvoitteen noudattamatta jättämisestä seuraamusmaksu, jonka suuruus on 0,03 euroa megajoulelta.

Seuraamusmaksua jakeluelvoitteen noudattamatta jättämisestä määrätään 5 §:n 1–3 momentin mukaisesti laskettavan uusiutuvien polttoaineiden kulutukseen toimittamista koskevan velvoitteen määrästä siltä osin kuin jakelija ei ole täyttänyt velvoitettaan 7 §:n 1 momentin mukaisesti antamansa ilmoituksen perusteella. Seuraamusmaksua lisävelvoitteen noudattamatta jättämisestä määrätään 5 §:n 4 momentin mukaisesti laskettavan biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden kulutukseen toimittamista koskevan velvoitteen määrästä siltä osin kuin jakelija ei ole täyttänyt velvoitettaan 7 §:n 1 momentin mukaisesti antamansa ilmoituksen perusteella.

Seuraamusmaksut on määrättävä sen kalenterivuoden aikana, jona 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu tai se olisi pitänyt antaa. Jos seuraamusmaksut ovat jääneet kokonaan tai osittain määräämättä sen johdosta, että jakelija on kokonaan tai osaksi laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen, Energiaviraston on määrättävä määräämättä jääneet seuraamusmaksut jakelijan maksettaviksi. Seuraamusmaksut on määrättävä edellä tarkoitettua kalenterivuotta seuraavien kolmen vuoden kuluessa.

Seuraamusmaksut määrätään 10 §:ssä tarkoitettusta jakeluelvoitteen tai lisävelvoitteen alentamista tai poistamista koskevasta hakemuksesta huolimatta. Seuraamusmaksut on palautettava siltä osin kuin jakeluelvoitetta tai lisävelvoitetta alennetaan.

13 §

Muutoksenhaku

Työ- ja elinkeinoministeriön tämän lain nojalla tekemään päätökseen ja Energiaviraston 3 a, 5 a ja 12 §:ssä tarkoitettuun päätökseen saa vaatia oikaisua. Oikaisuvaatimuksesta säädetään hallintolaissa (434/2003).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Sen 3 §:n 2 ja 3 momentti tulevat voimaan kuitenkin 1 päivänä tammikuuta 2022.

Lain 3 §:n 3 momentissa tarkoitettujen jakelijat voivat tehdä jakeluelvoitteen alaisuuteen vahvistamista koskevan pyynnön Energiavirastolle 3 a §:ssä säädetyn mukaisesti jo kalenterivuoden 2022 osalta.

Tätä lakia sovelletaan kulutukseen toimitetun biokaasun osalta vasta 1 päivästä tammikuuta 2022.

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

Tätä lakia sovelletaan kulutukseen toimitettujen muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden osalta vasta 1 päivästä tammikuuta 2023.

Sen estämättä, mitä tämän lain 7 §:ssä säädetään, jakelijan tulee ilmoittaa tämän lain 5 §:n 7–8 momentin mukaisten biopolttoaineiden osuudet jakeluvelvoitteesta tämän lain voimaantulosta 31 päivään joulukuuta 2021 asti perustuen kyseisellä aikavälillä kulutukseen toimitettujen polttoaineiden energiamääriin. Vastaavasti tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 5 §:n 5 momentin mukaisten biopolttoaineiden osuus jakeluvelvoitteesta tulee ilmoittaa perustuen 1 päivä tammikuuta – 29 päivä kesäkuuta 2021 aikavälillä kulutukseen toimitettujen polttoaineiden energiamääriin.

Tämän lain 7 §:n 5 momentissa säädettyä jakelijan velvoitetta kirjata mainitussa momentissa tarkoitettuja tietoja komission tietokantaan sovelletaan vasta kyseisen tietokannan käyttöönotosta.

BIOPOLTTOAINEIDEN JA BIOKAASUN RAAKA-AINEITA

A osa. Raaka-aineet, joiden vaikutus jakeluvaihteen saavuttamiseen lasketaan 5 §:n 2 momentin nojalla kaksinkertaisena niiden energiasisältöön verrattuna ja joista tuotetun tai valmistetun biopolttoaineen tai biokaasun lasketaan täyttävän jakeluvaihteen lisävaihtetta 5 §:n 4 momentin ja vähimmäisosuusvaihtetta 5 momentin nojalla:

- a) levät, jos ne on tuotettu maalla lammikoissa tai valoreaktoreissa;
- b) sekalaisen yhdyskuntajätteen biomassaosuus, ei kuitenkaan lajiteltu kotitalousjäte, johon sovelletaan yhdyskuntajätteen erilliskeräystä ja kierrätystä koskevia vaihtetta;
- c) kotitalouksista peräisin oleva biojäte ja vastaava jäte, jota koskee jätelain (646/2011) 6 §:n 1 momentin 10 a kohdassa tarkoitettu erilliskeräys;
- d) teollisuusjätteen biomassaosuus, joka ei sovellu käytettäväksi elintarvike- tai rehuketjussa, mukaan lukien raaka-aineet, jotka ovat peräisin vähittäis- ja tukkukaupasta sekä elintarvike- ja rehuteollisuudesta ja kalastus- ja vesiviljelyalalta, lukuun ottamatta B osassa mainittuja raaka-aineita;
- e) olki;
- f) eläinten lanta ja jätevesiliete;
- g) palmuöljypuristamoiden jäteliete ja tyhjät palmuhedelmätartut;
- h) mäntypiki;
- i) raaka glyseroli;
- j) sokeriruokojäte;
- k) rypäleiden puristejäännökset ja viinisakka;
- l) pähkinänkuoret;
- m) kuoret;
- n) tähkät, joista on poistettu maissinjyvät;
- o) metsätalouden ja siihen perustuvan teollisuuden jätteistä ja tähteistä saatava biomassaosuus, kuten puunkuori, oksat, esikaupalliset harvennukset, lehdet, neulasen, latvukset, sahanpuru, kutterilastut, mustalipeä, ruskealipeä, kuituliete, ligniini ja mäntyöljy;
- p) muiden kuin ruokakasvien selluloosa eli pääasiassa sellainen selluloosasta ja hemiselluloosasta koostuvaa raaka-aine, jonka ligniinipitoisuus on alhaisempi kuin lignoselluloosassa, mukaan lukien ravinto- ja rehuksien tähteet, tärkkelyspitoisuudeltaan alhaiset heinämaisien energiakasvit, teollisuustähteet ja biojätteestä peräisin oleva raaka-aine;
- q) muu lignoselluloosa eli ligniinistä, selluloosasta ja hemiselluloosasta koostuva raaka-aine, kuten metsistä, puumaisista energiakasveista sekä puunjalostusteollisuuden tähteistä ja jätteistä saatava biomassaa, lukuun ottamatta sahatukkeja ja vaneritukkeja.

B osa. Raaka-aineet, joiden vaikutus jakeluvaihteen saavuttamiseen lasketaan 5 §:n 2 momentin nojalla kaksinkertaisena niiden energiasisältöön verrattuna ja joista tuotetun tai valmistetun biopolttoaineen tai biokaasun osuus saa olla jakeluvaihtesta enintään 1,7 prosenttiyksikköä 5 §:n 9 momentin nojalla:

- a) käytetty ruokaöljy;
- b) eläinrasvat, jotka on luokiteltu muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 (sivutuoteasetus) mukaisesti sen 8 artiklassa tarkoitettuun luokkaan 1 tai 9 artiklassa tarkoitettuun luokkaan 2.

2.

Laki

biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain (393/2013) 2 §:n 1 momentti ja 4 §:n 15 kohta, sellaisina kuin ne ovat laissa 967/2020, sekä

lisätään 4 §:ään, sellaisena kun se on laissa 967/2020, uusi 16 kohta ja 6 §:ään, sellaisena kun se on laissa 967/2020, uusi 4 momentti ja 31 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 967/2020, uusi 4 momentti seuraavasti:

2 §

Lain suhde muuhun lainsäädäntöön

Tätä lakia sovelletaan biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin sen mukaan kuin uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetussa laissa (446/2007), jäljempänä *jakeluvelvoitelaki*, nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994), päästökauppalaisissa (311/2011), lentoliikenteen päästökaupasta annetussa laissa (34/2010), eräiden polttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä annetussa laissa (170/2018) ja biopolttoöljyn käytön edistämisestä annetussa laissa (418/2019) säädetään.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

15) *hankinta-alueella* maantieteellisesti määriteltyä aluetta, josta on saatavilla luotettavaa ja riippumatonta tietoa ja jolla olosuhteet ovat riittävän yhdenmukaiset, jotta metsäbiomassan kestävyys ja lainmukaisuuteen liittyvä riski voidaan arvioida;

16) *muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla nestemäisillä ja kaasumaisilla liikenteen polttoaineilla* liikennealalla käytettäviä nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita, joiden energiasisältö on peräisin muista uusiutuvista energialähteistä kuin biomassasta.

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

6 §

Kasvihuonekaasupäästövähennys

Muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten liikenteen polttoaineiden elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen on oltava vähintään 70 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt.

31 §

Kestävyyuskriteeriselvitys

Energiaviraston on julkaistava verkkosivuillaan vuosittain tiedot kunkin jakeluvuittelain alaisen jakelijan biopolttoaineiden, bionesteiden ja biokaasun maantieteellisestä alkuperästä ja raaka-aineesta kestävyyuskriteeriselvityksissä saatuihin tietoihin perustuen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

3.

Laki

biopolttoöljyn käytön edistämisestä annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan biopolttoöljyn käytön edistämisestä annetun lain (418/2019) 5 §:n 2 ja 3 momentti sekä

lisätään 5 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

5 §

Biopolttoöljyn kulutukseen toimittaminen

Jakelijan on osoitettava biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain (393/2013) mukaisesti, että 1 momentissa tarkoitettut biopolttoöljyt täyttävät mainitussa laissa bionesteille säädetyt kestävyyskriteerit.

Ravinto- ja rehukasveista tuotettujen biopolttoöljyjen osuus saa olla enintään Energiaviraston uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007), jäljempänä *jakeluvelvoitelaki*, 5 §:n 7 momentin nojalla vahvistaman enimmäisosuuden verran jakeluvelvoitteesta. Jos jakelijalla on jakeluvelvoite myös jakeluvelvoitelain nojalla, enimmäisosuus saa kuitenkin olla yhteensä enintään Energiaviraston vahvistaman enimmäisosuuden verran jakeluvelvoitelain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettusta energiasisällön kokonaismäärästä.

Sellaisten ravinto- ja rehukasveista tuotettujen bionesteiden, joihin liittyy suuria epäsuoran maankäytön muutoksen riskejä, osuus jakeluvelvoitteesta ei saa ylittää tällaisten polttoaineiden osuutta vuonna 2019 kulutetun biopolttoöljyn energiasisällön kokonaismäärästä. Rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta, jos kyseinen bioneste-erä on sertifioitu sellaisena bionesteenä, josta todennäköisesti ei aiheudu epäsuoria maankäytön muutoksia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Sen estämättä, mitä tämän lain 9 §:ssä säädetään, jakelijan tulee ilmoittaa tämän lain 5 §:n 3 ja 4 momentin mukaisten biopolttoöljyjen osuudet jakeluvelvoitteesta tämän lain voimaantulosta 31 päivään joulukuuta 2021 asti perustuen kyseisellä aikavälillä kulutukseen toimitettujen polttoaineiden energiamääriin. Vastaavasti tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 5 §:n 3 momentin mukaisten biopolttoöljyjen osuus jakeluvelvoitteesta tulee ilmoittaa perustuen 1 päivä tammi-kuuta – 29 päivä kesäkuuta 2021 aikavälillä kulutukseen toimitettujen polttoaineiden energiamääriin.

4.

Laki

Energiavirastosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Energiavirastosta annetun lain (870/2013) 1 §:n 2 momentin 15 ja 16 kohta, sellaisina kuin ne ovat laissa 634/2020, seuraavasti:

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp

1 §

Tehtävät

Energiavirasto hoitaa tehtävät, jotka sille on annettu:

- 15) biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetussa laissa (393/2013);
16) uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetussa laissa (446/2007);

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 9.6.2021

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Juhana Vartiainen kok
varapuheenjohtaja Hanna Kosonen kesk
jäsen Atte Harjanne vihr
jäsen Hannu Hoskonen kesk
jäsen Eeva Kalli kesk
jäsen Riitta Mäkinen sd
jäsen Matias Mäkynen sd
jäsen Minna Reijonen ps
jäsen Janne Sankelo kok
jäsen Joakim Strand r
jäsen Veikko Vallin ps
jäsen Tuula Väättäinen sd
jäsen Johannes Yrttiaho vas
varajäsen Heikki Vestman kok

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Lauri Tenhunen

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp
Vastalause

Vastalause

Perustelut

Hallituksen esityksen tarkoituksena on panna täytäntöön uudelleenlaadittu uusiutuvaa energiaa koskeva EU:n RED II -direktiivi liikenteen uusiutuvan energian edistämistä koskevan sääntelyn osalta. Suomi on asettanut selvästi EU:n tavoitteita korkeammat biopolttoaineiden käyttötavoitteet, mikä tulee tarpeettomasti nostamaan Suomen polttoainekustannusten absoluuttista ja suhteellista hintatasoa ja siten heikentämään yritystemme kilpailukykyä.

Esitys laajentaa kansallisen jakeluelvoitteen soveltamisalaa biokaasuun ja muuta kuin biologista alkuperää oleviin uusiutuviin nestemäisiin ja kaasumaisiin liikenteen polttoaineisiin. Tämä on kannatettava muutos, sillä markkinalähtöisyys ja tulevaisuuden teknologioiden kehittyminen voivat yhdessä tuottaa nyt vaikeasti ennakoitavia lopputulemia. Perussuomalaisten mielestä erityisesti vety voi tulevaisuudessa nousta nykyistä merkittävämpään rooliin fossiilisten polttoaineiden ekologisenä korvaajana.

RED II -direktiivin mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden on oltava vähintään 32 prosenttia energian loppukulutuksesta vuonna 2030 ja uusiutuvan energian osuuden loppukulutuksesta liikenteessä vähintään 14 prosenttia vuonna 2030. Suomen hallituksen linjat vastaavat kansalliset tavoitetasot ovat 50 ja 30 prosenttia.

Perussuomalaisten ympäristö- ja energiapoliittisessa ohjelmassa 2019 on kirjoitettu seuraavasti:

"Uusiutuvan energian direktiivin (RED II) biopolttoaineiden jakeluelvoitetta liikenteen polttonesteissä ei pidä ottaa käyttöön muita EU-maita aikaisemmin tai korkeampana, koska se haittaa kohtuuttomasti kuljetusyritysten toimintaa ja siten teollisuuden ja kaupan edellytyksiä."

Liian kireä sekoitevelvollisuus on tämän lisäksi kustannusrasite myös kotitalouksille. Liikenne on välttämätön kulu, jolloin hintojen kohoaminen ei vähennä liikennemääriä vaan menee suoraan hintoihin ja siten leikkaa kotitalouksien ostovoimaa ja kansantaloutemme dynaamisuutta.

Jakeluelvoitteen korottaminen ei sinällään edes varmista ympäristötavoitteiden edistymistä, sillä biopolttoaineiden tuotannon ympäristövaikutukset vaihtelevat ja biopolttoaineiden saatavuus on rajallista.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hyväksytään muutoin valiokunnan mietinnön mukaisena ja että hyväksytään kolme lausumaa. (**Vastalauseen lausumaehdotukset**).

Valiokunnan mietintö TaVM 17/2021 vp
Vastalause

Vastalauseen lausumaehdotukset

- 1. Eduskunta edellyttää, että hallitus muuttaa uusiutuvan energian käytön kansallisia tavoitetasoja RED II -direktiivin minimitasolle.*
- 2. Eduskunta edellyttää, että hallitus selvittää, kuinka Suomessa voitaisiin edistää vedyn käyttöä liikennepolttoaineena osana tavoitetta tehdä Suomesta vetytalouden edelläkävijä.*
- 3. Eduskunta edellyttää, että hallitus ei sekoitevelvoitteen kiristämällä heikennä suomalaisten yritysten kilpailukykyä tai kotitalouksien ostovoimaa.*

Helsingissä 9.6.2021

Veikko Vallin ps
Minna Reijonen ps